ምዕራፍ 37

- እንዲህም ሆነ፤ ንጉሥ ሕዝቅያስ ይህን በሰማ ጊዜ ልብሱን ቀደደ፥ ማቅም ለበሰ፥ ወደ እግዚአብሔርም ቤት ነባ።
- 2 ፤ የቤቱንም አዛዥ ኤልያቄምን ጸሐፊውንም ሳምናስን የካህናቱንም ሽማግሌዎች ማቅ ለብሰው ወደ ነቢዩ ወደ አሞጽ ልጅ ወደ ኢሳይያስ ይሄዱ ዘንድ ላካቸው።
- 3 ፤ እነርሱም። ሕዝቅያስ እንዲህ ይላል። ይህ ቀን የመከራና የተግሣጽ የዘለፋም ቀን ነው፤ ልጆች የሚወለዱበት ጊዜ ደርሶአል ለመውለድም ኃይል የለም።
- 4 ፤ ምናልባት በሕያው አምላክ ላይ ይገዳደር ዘንድ ጌታው የአሦር ንጉሥ የላከውን የራፋስቂስን ቃል አምላክህ እግዚአብሔር ይሰጣ እንደ ሆነ፥ አምላክህ እግዚአብሔር ስለ ሰጣው ቃል ይገሥጻው እንደ ሆነ፥ ስለዚህ ለቀረው ቅሬታ ጸልይ አሉት።
- 5 ፤ እንዲሁ የንጉሥ የሕዝቅያስ ባሪያዎች ወደ ኢሳይያስ መጡ።
- 6 ፤ ኢሳይያስም። ለጌታቸሁ። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። የአሦር ንጉሥ ባሪያዎች ስለ ሰደቡኝ፥ ስለ ሰማኸው ቃል አትፍራ።
- 7 ፤ እነሆ፥ በሳዩ መንፈስን እሰድዳለሁ፥ ወሬንም ይሰማል፥ ወደ ምድሩም ይመለሳል፤ በምድሩም በሰይፍ እንዲወድቅ አደር*ጋ*ለሁ በሉት አሳቸው።
- 8 ፤ የአሦርም ንጉሥ ከለኪሶ እንደ ራቀ ሰምቶ ነበርና ራፋስቂስ ተመልሶ በልብና ሲዋ*ጋ አገ*ኘው።
- 9 ፤ እርሱም። የኢትዮጵያ ንጉሥ ቲርሐቅ ሲዋ*ጋህ መ*ጥቶአል የሚል ወሬ ሰማ። በሰማም ጊዜ ወደ ሕዝቅያስ መልእክተኞችን ላከ፥
- 10 ፤ እንዲህ ሲል። ለይሁዳ ንጉሥ ለሕዝቅያስ እንዲህ ብላቸሁ ንንሩት። ኢየሩሳሌም በአሦር ንጉሥ እጅ አትሰጥም ብሎ የምትታመንበት አምላክህ አያታልልህ።
- u ፤ እነሆ፥ የአሦር ነገሥታት በምድር ሁሉ ላይ ያደረጉትን፥ እንዴትስ እንዳጠፉአቸው ሰምተሃል፤ አንተስ ትድናለህን?
- 12 ፤ አባቶቼ ያጠፉአቸውን ንዛንን፥ ካራንን፥ ራፊስን፥ በተላሳር የነበሩትንም የዔድንን ልጆች የአሕዛብ አማልክት አዳኑአቸውን?
- 13 ፤ የሐጣት ንጉሥ፥ የአርፋድ ንጉሥ፥ የሴፈርዋይም ከተጣ ንጉሥ፥ የሄናና የዒዋ ንጉሥ ወዴት አሉ?
- 14 ፤ ሕዝቅያስም ደብዳቤውን ከመልእክተኞች እጅ ተቀብሎ አነበበው፤ ሕዝቅያስም ወደ እግዚአብሔር ቤት ወጥቶ በእግዚአብሔር ፊት ዘረጋው።
- 15 ፤ ሕዝቅያስም ወደ እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ጸለየ።
- 16 ፤ አቤቱ፥ በኪሩቤል ላይ የምትቀመጥ የእስራኤል አምላክ የሥራዊት ጌታ ሆይ፥ አንተ ብቻህን የምድር መንግሥታት ሁሉ አምላክ ነህ፤ ሰማይንና ምድርን ፈጥረሃል።
- 17 ፤ አቤቱ፥ ጆሮህን አዘንብልና ስማ፤ አቤቱ፥ ዓይንህን ክፈትና እይ፤ በሕያው አምላክ ላይ ይ*ገ*ዳደር ዘንድ የላከውን የሰናክሬም ቃል ስማ።
- 18 ፤ አቤቱ፥ በእውነት የአሦር ነገሥታት ዓለሙን ሁሉ አገሮቻቸውንም አፍርሰዋል፥
- 19 ፤ አጣልክቶቻቸውንም በእሳት ላይ ጥለዋል፤ የእንጨትና የድን*ጋ*ይ የሰው እጅ ሥራ ነበሩ እንጇ አጣልክት አልነበሩምና ስለዚህ አጥፍተዋቸዋል።
- 20 ፤ እንባዲህም አምላካቸን አቤቱ፥ የምድር መንግሥታት ሁሉ አንተ ብቻ እግዚአብሔር እንደ ሆንህ ያውቁ ዘንድ ከእጁ አድነን።
- 21 ፤ የአሞጽ ልጅ ኢሳይያስ እንዲህ ብሎ ወደ ሕዝቅያስ ላከ። የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ስለ አሦር ንጉሥ ስለ ሰናክሬም ወደ እኔ ለምነሃልና
- 22 ፤ እግዚአብሔር ስለ እርሱ የተናገረው ቃል ይህ ነው። ድንግሊቱ የጽዮን ልጅ ቀላል አድርጋሃለች፥ በንቀትም ስቃብሃለች፤ የኢየሩሳሌም ልጅ ራስዋን ነቅንቃብሃለች።
- 23 ፤ የተገዳደርኸው የሰደብኸውስ ማን ነው? ቃልህንስ ከፍ ከፍ ያደረባህበት ዓይንህንስ ወደ ላይ ያነሣህበት ማን ነው? በእስራኤል ቅዱስ ላይ ነው።
- 24 ፤ አንተም። በሰረገላዬ ብዛት ወደ ተራሮች ከፍታ፥ ወደ ሊባኖስ ጥባ ላይ ወጥቻለሁ፤ ረጃጅሞቹንም ዝግባዎች የተመረጡትንም ጥዶች እቈርጣለሁ፥ ወደ ከፍታውም ዳርቻ ወደ ቀርሜሎስ ዱር እገባለሁ።
- 25 ፤ ቈፈርሁም ውኃም ጠጣሁ የግብጽንም ወንዞች ሁሉ በእግሬ ጫጣ አደርቃለሁ ብለህ በባሪያዎችህ እጅ በጌታ ላይ ተገዳደርህ።

- 26 ፤ እኔ ጥንቱን እንደ ሥራሁት፥ ቀድሞውንም እንዳደረግሁት አልሰጣህምን? አሁንም የተመሸጉትን ከተሞቸ የፍርስራሽ ክምር እስኪሆኑ ድረስ እንድታፈርስ አደረግሁህ።
- 27 ፤ ስለዚህ የሚኖሩባቸው ሰዎች እጃቸው ዝሎአል፥ ደንግጠውም ታውከዋል፤ እንደ ምድረ በዳ ሣር፥ እንደ ለመለመም ቡቃያ፥ በሰንነትም ላይ እንዳለ ሣር፥ ሳይሽት ዋባ እንደ መታው እህል ሆነዋል።
- 28 ፤ እኔ ባን መቀመጫህንና መውጫህን መባቢያህንም በእኔም ላይ የተቈጣኸውን ቍጣ አውቄአለሁ።
- 29 ፤ ቍጣህና ትዕቢትህ ወደጆሮዬ ደርሶአልና ስለዚህ ስና*ጋ*ዬን በአፍንጫህ ልጓሜንም በከንፈርህ አደር*ጋ*ለሁ፥ በመጣህበትም መንገድ እመልስሃለሁ።
- 30 ፤ ይህም ምልክት ይሆንሃል፤ በዚህ ዓመት የገቦውን፥ በሁለተኛውም ዓመት ከገቦው የበቀለውን ትበላላቸሁ፤ በሦስተኛውም ዓመት ትዘራሳችሁ ታጭዱማላችሁ፥ ወይንም ትተክላላችሁ ፍሬውንም ትበላላችሁ።
- 31 ፤ ያመለጠው የይሁዳ ቤት ቅሬታ ሥሩን ወደ ታች ይሰድዳል፥ ወደ ላይም ያፈራል።
- 32 ፤ ከኢየሩሳሴም ቅሬታ ከጽዮንም ተራራ ያመለጡት ይወጣሉና፤ የሥራዊት ጌታ የእግዚአብሔር ቅንዓት ይህን ያደርጋል።
- 33 ፤ ስለዚህም እግዚአብሔር ስለ አሦር ንጉሥ እንዲህ ይላል። ወደዚች ከተጣ አይመጣም፥ ፍላጻንም አይወረውርባትም፥ በ*ጋ*ሻም አይመጣባትም፥ የአፈርንም ድልድል አይደለድልባትም።
- 34 ፤ በመጣበት መንገድ በዚያው ይመለሳል፥ ወደዚችም ከተጣ አይመጣም ይላል እግዚአብሔር።
- 35 ፤ ስለ እኔም ስለ ባሪያዬም ስለ ዳዊት ይህችን ከተማ አድናት ዘንድ እጋርዳታለሁ።
- 36 ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ ወጣ፥ ከአሦራውያንም ሰፈር መቶ ሰማንያ አምስት ሺህ ገደለ፤ ማለዳም በተነሥ ጊዜ፥ እነሆ፥ ሁሉ በድኖች ነበሩ።
- 37 ፤ የአሦርም ንጉሥ ሰናክሬም ተነሥቶ ሄደ፥ ተመልሶም በነነፄ ተቀመጠ።
- 38 ፤ በአምላኩም በናሳራክ ቤት ሲሰግድ ልጆቹ አድራሜሌክና ሳራሳር በሰይፍ *ገ*ደሉት፤ ወደ አራራትም አገር ኰበለሉ። ልጁም አስራዶን በእርሱ ፋን*ታ ነገ*ሥ።